

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

sierpień 2012

86

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie* – Kraków 17.08.2002) „Gorąco wierzę, że ta nowa świątynia pozostanie na zawsze miejscem, w którym ludzie będą stawać przed Bogiem w Duchu i w prawdzie. Będą przychodzić tu z ufnością, jaka towarzyszy każdemu, kto z pokorą otwiera swe serce na działanie miłosiernej miłości Boga - tej miłości, której największy grzech nie zdoła przewartościować. Tu w ogniu Bożej miłości ludzkie serca pałać będą pragnieniem nawrócenia, a każdy, kto szuka nadziei, znajdzie ukojenie”.

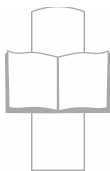
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

SANKTUARIUM BOŻEGO MIŁOSIĘRDZIA

PROWADZĄCY: Dziesięć lat temu, 17 sierpnia 2002 roku, bł. Jan Paweł II poświęcił sanktuarium w Łagiewnikach i zawierzył świąt Bożemu Miłosierdziu. W dzisiaj wieczór chcemy wrócić do tych wydarzeń, dziękować za wszystkie łaski, których doświadczyli modlący się tutaj, i wraz z Ojcem Świętym jeszcze raz, z całą ufnością, powierzyć Panu Bogu siebie i swoich bliskich, naszą Ojczyznę i cały świat. Niech przez tę modlitwę poprowadzi nas Maryja, Matka Miłosierdzia.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *Nasze plany i nadzieje lub Miłosierdzie Twoje, Panie, Miłosierdzie okaż nam.*

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Drugiej Księgi Królewskiej: „O Panie, Boże Izraela! Nie ma takiego Boga jak Ty, ani w górze na niebie, ani w dole na ziemi, tak zachowującego przymierze i łaskę względem Twoich sług, którzy czczą Cię z całego swego serca [...]. Czy jednak naprawdę zamieszka Bóg na ziemi? Przecież niebo i niebiosy najwyższe nie mogą Cię objąć, a tym mniej ta świątynia, którą zbudowałem. Zważ więc na modlitwę Twego sługi i jego błaganie, o Panie, Boże mój, i wysłuchaj to wołanie i tę modlitwę, w której dziś Twój sługa stara się ubłagać Cię o to, aby w nocy i w dzień Twoje oczy patrzyły na tę świątynię. Jest to miejsce, o którym powiedziałeś: Tam będzie moje Imię - tak, aby wysłuchać modlitwę, którą zanoszą Twój sługa na tym miejscu. Dlatego wysłuchaj błaganie Twego sługi i Twego ludu, Izraela, ilekroć modlić się będzie na tym miejscu. Ty zaś wysłuchaj w miejscu Twego przebywania - w niebie. Nie tylko wysłuchaj, ale też i przebacz!” (2 Krl 23. 27-30).

PROWADZĄCY: W homilii podczas konsekracji świątyni Ojciec Święty przywołał tę właśnie modlitwę króla Salomona, który wybudował w Jerozolimie świątynię –

dom Boga, jedyne miejsce, w którym można było wypowiedzieć Jego imię, jedyną świątynią ludu wybranego. Dziś wiemy, że w każdym czasie i miejscu możemy wzywać Bożego Miłosierdzia, a jednak czujemy, że w pewien sposób również ta świątynia jest jedna jedyna, że jest to miejsce wybrane przez Boga. Wsłuchani w słowa Ojca Świętego, dziękujemy Panu Bogu, że zechciał stać się nam tak bliski. Wpatrzeni w obraz Jezusa Miłosiernego, powtarzamy w sercu: Jezu, ufam Tobie.

LEKTOR: Z homilii wygłoszonej podczas poświęcenia sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach (Kraków 17 sierpnia 2002 – *nagranie*): „Bracia i siostry! Kiedy konsekrujemy ten nowy kościół, możemy zadawać sobie pytanie, jakie nurtało króla Salomona, gdy oddawał Bogu na zamieszkanie świątynię jerozolimską: "Czy jednak naprawdę zamieszka Bóg na ziemi? Przecież niebo i niebiosy najwyższe nie mogą Cię objąć, a tym mniej ta świątynia, którą zbudowałem" (1 Krl 8, 27). Tak, na pierwszy rzut oka wiązanie obecności Boga z pewnym określonym miejscem może się wydawać niestosowne. A jednak trzeba pamiętać, że czas i miejsce należą całkowicie do Boga. Choć każdy czas i cały świat można uważać za Jego "świątynię", to jednak są czasy i są miejsca, które Bóg obiera, aby w nich w sposób szczególnie ludzie doświadczali Jego obecności i Jego łaski. I ludzie wiedzeni zmysłem wiary przychodzą do tych miejsc, bo mają pewność, że rzeczywiście stają przed Bogiem, który jest tam obecny”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: (*nagranie – cd.*): „W tym samym duchu wiary przybyłem do Łagiewnik, aby konsekrować tę nową świątynię. Jestem bowiem przekonany, że jest to takie szczególne miejsce, które Bóg obrał sobie, aby tu wylewać łaskę swego miłosierdzia. Modłę się, by ten kościół był zawsze miejscem głoszenia orędzia o miłosiernej miłości Boga; miejscem nawrócenia i pokuty; miejscem sprawowania ofiary eucharystycznej - źródła miłosierdzia; miejscem modlitwy - wytrwałego błagania o miłosierdzie Boże dla nas i całego świata. Modłę się słowami Salomona: "O Panie, Boże mój, (...) wysłuchaj to wołanie i tę modlitwę, w której dziś Twój sługa stara się ubłagać Cię o to, aby w nocy i w dzień Twoje oczy patrzyły na tę świątynię. (...) Wysłuchaj błaganie Twego sługi i Twego ludu, (...) ilekroć modlić się będzie na tym miejscu. Ty zaś wysłuchaj w miejscu Twego przebywania - w niebie. Nie tylko wysłuchaj, ale też i przebacz!" (1 Krl 8, 28-30)”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać pieśń: *Jezu miłosierny! - Ty nie dogasisz nikłego płomyka lub W Tobie jest światło.*

LEKTOR: (*nagranie – cd.*): „O niepojęte i niezgłębione Miłosierdzie Boże, / Kto Cię godnie uwielbić i wysławić może, / Największy przymiocie Boga Wszchemocnego, / Tyś słodka nadzieja dla człowieka grzesznego (*Dzienniczek*, 951). Umiłowani Bracia i Siostry! Powtarzam dzisiaj te proste i szczerze słowa św. Faustyny, by wraz z nią i z wami wszystkimi wielbić niepojętą i niezgłębioną tajemnicę Bożego miłosierdzia. Podobnie jak ona, chcemy wyznać, że nie ma dla człowieka innego źródła nadziei, jak miłosierdzie Boga. Pragniemy z wiarą powtarzać: Jezu, ufam Tobie! To wyznanie, w którym wyraża się ufność we wszechmocną miłość Boga, jest szczególnie potrzebne w naszych czasach, w których człowiek doznaje zagubienia w obliczu

wielorakich przejawów zła. Trzeba, aby wołanie o Boże miłosierdzie płynęło z głębi ludzkich serc, pełnych cierpienia, niepokoju i zwątpienia, poszukujących niezawodnego źródła nadziei. Dlatego przychodzimy dziś tu, do łagiewnickiego sanktuarium, aby na nowo odkrywać w Chrystusie oblicze Ojca, który jest „Ojcem miłosierdzia oraz Bogiem wszelkiej pociechy” (por. 2 Kor 1, 3). Pragniemy oczyma duszy wpatrywać się w oczy miłosiernego Jezusa, aby w głębi Jego spojrzenia znaleźć odbicie własnego życia oraz światło łaski, którą już po wielokroć otrzymaliśmy i którą Bóg zachowuje dla nas na każdy dzień i na dzień ostateczny”.

WSZYSCY: Śpiewają pieśń, np. *Panie Jezu, ufam Tobie* lub *Podnieś mnie, Jezu..*

PROWADZĄCY: W centrum sanktuarium, nad tabernakulum, widzimy obraz Jezusa Miłosiernego. Z serca Jezusa zmartwychwstałego płyną łaski dla całego świata. Rozważając tajemnicę zmartwychwstania Pana Jezusa uwielbiamy i wysławiamy Boga w Jego niezgłębionym i niepojętym miłosierdziu.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń, np. *Jak dobrze jest dziękować Ci, Panie* lub *O Piękności niestworzona*.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Boże Miłosierdzie jest nam koniecznie potrzebne. Najpierw – po prostu do istnienia: Pan Bóg nas stworzył, bo jest miłosierny. Dowodem Bożego Miłosierdzia jest nasz wzrost, rozwój i wszelkie dobro, jakie otrzymujemy. Boże Miłosierdzie powołuje nas i uzdalnia do miłości: jesteśmy kochani i potrafimy kochać. Idzie jeszcze dalej: wybacza, gdy nie kochamy i zabiega o nas, gdy nie umiemy przyjąć miłości. Dokonuje dzieła pojednania człowieka: z Bogiem, z ludźmi, z samym sobą. Nie ma tak wielkiego zła, które byłoby większe albo silniejsze od Bożego Miłosierdzia. Pan Bóg chciał, by ludzie o tym wiedzieli i w to wierzyli – na tym polega misja św. Siostry Faustyny, którą realizował także bł. Jan Paweł II.

LEKTOR: (*nagranie – cd.*): „Dziś w tym sanktuarium, chcę dokonać uroczystego aktu zawierzenia świata Bożemu miłosierdziu. Czynię to z gorącym pragnieniem, aby orędzie o miłosiernej miłości Boga, które tu zostało ogłoszone przez pośrednictwo św. Faustyny, dotarło do wszystkich mieszkańców ziemi i napełniało ich serca nadzieją. Niech to przesłanie rozchodzi się z tego miejsca na całą naszą umiłowaną Ojczyznę i na cały świat. Niech się spełnia zobowiązująca obietnica Pana Jezusa, że stąd ma wyjść "iskra, która przygotowuje świat na ostateczne Jego przyjście" (por. *Dzienniczek*, 1732). Trzeba tę iskrę Bożej łaski rozniecać. Trzeba przekazywać światu ogień miłosierdzia. W miłosierdziu Boga świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście! To zadanie powierzam wam, drodzy bracia i siostry, Kościołowi w Krakowie i w Polsce oraz wszystkim czcicielom Bożego miłosierdzia, którzy tu przybywać będą z Polski i z całego świata. Bądźcie świadkami miłosierdzia!”

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

PROWADZĄCY: Każdy z nas jest wezwany, by poznawać i głosić Boże Miłosierdzie, by być miłosiernym i prowadzić innych do zawierzenia Miłosierdziu. Dlatego

dziś, teraz, pragniemy przywołać akt zawierzenia całego świata Bożemu Miłosierdziu, słuchając słów Ojca Świętego i powtarzając je w sercu z całą uwagą i zaangażowaniem.

LEKTOR: (*nagranie – cd.*): „Boże, Ojcze miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocziesycielu, Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać: *Misericordias Domini*.

LEKTOR: (*nagranie – cd.*): „Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło, pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia, aby w Tobie, trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać: *Misericordias Domini*.

LEKTOR: (*nagranie – cd.*): „Ojcze przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twego Syna, miej miłosierdzie dla nas i całego świata! Amen”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać: *Misericordias Domini*.

PROWADZĄCY: Potrzebujemy Ducha Świętego, by trwać w oddaniu się, w zawierzeniu Panu Bogu, by mieć światło, pokorę i siłę do dawania świadectwa życia przemienionego doświadczeniem Bożego miłosierdzia. Módlmy się więc gorąco.

Wszyscy: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi*. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Święty, pragniemy Twego światła, by widzieć działanie Bożego Miłosierdzia w naszym życiu. Nie pozwól nam być ślepyimi na Boże dary, uzdrów nas z braku wdzięczności, napełnij radością i duchem dziękczynienia. Przyjdź, Duchu Święty!
- Duchu Święty, nasze rodziny i wspólnoty potrzebują Bożego Miłosierdzia, by wszelki ból, jaki sobie nawzajem zadajemy, mógł przemienić się w zbawienny krzyż. Naucz jak zło przezwyciężać dobrem. Przyjdź, Duchu Święty!
- Duchu Święty, nasza Ojczyzna potrzebuje Bożego Miłosierdzia, by Polacy zdołali przekroczyć granice głębokich podziałów. Pomóż nam. Przyjdź, Duchu Święty!
- Duchu Święty, Kościół święty cierpi z powodu rozdarcia przez nieposłuszeństwo i schizmy, przez zgorzenie i letniość. Natchnij każdego chrześcijanina, by z całą ufnością zwrócił się do Bożego Miłosierdzia i rozpoczął nowe życie. Przyjdź, Duchu Święty!

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. *Abba, Ojcze* lub pieśń do bł. Jana Pawła II.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Barka*.

s. Agnieszka Koteja, albertynka